

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CXX.

Vydána dne 25. října 1920.

Obsah: Čís. 580. Vyhláška o úmluvě mezi vládami republiky Československé a republiky Rakouské o způsobu, jak nakládati po stránce právní s výrobními a dopravními podniky.

Čís. 580.

Vyhláška ministerstev obchodu, financí, spravedlnosti, veřejných prací, železnic a vnitra ze dne 12. října 1920

o úmluvě mezi vládami republiky Československé a republiky Rakouské o způsobu, jak nakládati po stránce právní s výrobními a dopravními podniky.

Vzájemnou výměnou not stejného znění provedenou ve Vídni dne 31. srpna 1920 byla mezi vládami republiky Československé a Rakouské uzavřena tato úmluva:

Článek I.

Rakouská vláda bere na vědomí, že v republice Československé byly vydány následující zákony, jež mají za účel upravití otázku sídel a hospodářských vedení československých výrobních a dopravních podniků způsobem, jenž odpovídá změněným státoprávním poměrům, a to:

1. Zákon ze dne 15. července 1919, čís. 417 Sb. z. a n., o vstupu československého státu v záruční (garanční) poměr u místních drah garantovaných státem,

2. zákon ze dne 11. prosince 1919, čís. 12 Sb. z. a n. ex 1920, o podnicích, které mají sídlo mimo území československého státu.

Článek II.

Československá vláda prohlašuje, že zákona ze dne 11. prosince 1919, čís. 12 Sb. z. a n. ex 1920, bude užíváno jen, pokud podniky v něm jmenované v území Československé republiky provozují výrobu nebo dopravu. Jakákoliv výrobní nebo dopravní činnost v území republiky Rakouské jest z použití tohoto zákona zásadně vyloučena. S obou stran se však uznává, že vedlejší závody výrobních a dopravních podniků, jež nacuázejí se v republice Československé (na př. zemědělské pachtý cukrovarů a pod.), nebudou československé vládě bez újmy ustanovení čl. III. překážeti, aby žádala přeložení sídla celého podniku do republiky Československé, právě tak jako nemohou

Artikel I.

Die österreichische Regierung nimmt zur Kenntnis, daß in der Czechoslovakischen Republik folgende Gesetze erlassen worden sind, die den Zweck verfolgen, die Frage der Sitze und der wirtschaftlichen Leitung czechoslovakischer Produktions- und Transportunternehmen in einer den geänderten staatsrechtlichen Verhältnissen entsprechenden Weise zu regeln, und zwar:

1. Gesetz vom 15. Juli 1919, S. d. G. u. V. Nr. 417, über den Eintritt des czechoslovakischen Staates in das Garantieverhältnis bei staatlich garantierten Lokalbahnen,

2. Gesetz vom 11. Dezember 1919, S. d. G. u. V. Nr. 12 von 1920, über Unternehmen, die ihren Sitz außerhalb des Gebietes des czechoslovakischen Staates haben.

Artikel II.

Die czechoslovakische Regierung erklärt, das Gesetz vom 11. Dezember 1919, S. d. G. u. V. Nr. 12 von 1920, nur insoweit anzuwenden, als die darin genannten Unternehmen im Gebiete der Czechoslovakischen Republik produzieren oder transportieren. Jedwede Produktions- und Transporttätigkeit, die sich im Gebiete der Republik Österreich abwickelt, bleibt von der Anwendung des Gesetzes grundsätzlich ausgenommen. Doch herrscht gegenseitiges Einverständnis darüber, daß der Bestand von Nebenbetrieben der in der Czechoslovakischen Republik befindlichen Produktions- und Transportunternehmen (z. B. landwirtschaftliche Pachtungen einer Zuckerfabrik u. dgl.) die

býti stejné vedlejší závody rakouského podniku v republice Československé důvodem, aby bylo žádáno přenesení sídla nebo rozdělení podniku. Jestliže společnost přenášející sídlo políží v republice Rakouské provozovnu, musí při svém odchodu zjistiti část svého jmění a úložek (reservy), připadající na tuto provozovnu.

Československá vláda prohlašuje, že použije zákona ze dne 11. prosince 1919, čís. 12 Sb. z. a n. ex 1920, vůči republice Rakouské jen ohledně takových výrobních a dopravních podniků, které jsou v době podpisu této úmluvy v území republiky Československé a mají sídlo v území republiky Rakouské.

Článek III.

V případech, kde dle povahy věci ukáže se vhodným rozdělití společnost, jež provozuje v obou státních územích výrobu či dopravu, na dvě nebo více společností, buď u jakékoliv transakce uznané potřebnými a účelnými k provedení rozluky oběma státy v každém směru podporovány a nebude jim bráněno žádnými vládními opatřeními, zejména ne opatřeními finančně-právního rázu. Při této příležitosti budou jmění i úložky (reservy) společenské rozděleny mezi nové dílčí společnosti.

Článek IV.

Případné rozklady proti postupu jedné ze smluvních vlád, jenž dle mínění druhé vlády neodpovídá zásadám této úmluvy, budou s největším urychlením vzájemně sdělovány, aby byly cestou dohody vyřizovány. Takovými rozklady nebude zdržováno provedení přeložení sídla, resp. rozdělení podniku.

Článek V.

Československá vláda se zavazuje, že, vydávaje vyzvání k přenesení sídla ve smyslu čl. I. a II., o to se postará, aby byl ihned vyrozuměn rakouský soud povoláný dle dosavadního sídla

československé Regierung unvorgreiflich der Bestimmungen des Art. III nicht daran hindert, die Verlegung des Sitzes des ganzen Unternehmens in die Čechoslovakische Republik zu verlangen, während anderseits der Bestand von gleichartigen Nebenbetrieben eines österreichischen Unternehmens in der Čechoslovakischen Republik nicht zum Anlaß genommen werden kann, die Sitzverlegung oder Teilung des Unternehmens zu begehren. Sofern eine den Sitz verlegende Gesellschaft eine Betriebsstätte in der Republik Österreich behält, muß sie anläßlich ihres Abzuges den auf diese entfallenden Teil ihrer Vermögensschaften und Rücklagen (Reserven) feststellen.

Die čechoslovakische Regierung erklärt, daß sie das Gesetz vom 11. Dezember 1919, S. d. G. u. V. Nr. 12 von 1920, der Republik Österreich gegenüber nur hinsichtlich solcher Produktions- und Transportunternehmungen anwenden wird, welche im Zeitpunkt der Unterfertigung dieses Übereinkommens im Gebiete der Čechoslovakischen Republik bestehen und im Gebiete der Republik Österreich ihren Sitz haben.

Artikel III.

In Fällen, wo nach der Beschaffenheit der Sache die Teilung einer Gesellschaft, die in beiden Staatsgebieten Produktions- oder Transportunternehmungen betreibt, in zwei oder mehrere Gesellschaften sich als zweckmäßig erweist, werden die zur Vollziehung der Trennung erforderlichen und für zweckmäßig erkannten Transaktionen was immer für einer Art von beiden Staaten in jeder Beziehung unterstützt und ihnen durch keinerlei Regierungsmaßnahmen, insbesondere auf finanzrechtlichem Gebiete, Hindernisse in den Weg gelegt werden. Bei diesen Anlässe wird die Aufteilung der gesellschaftlichen Vermögensschaften und Rücklagen (Reserven) auf die neu entstehenden Teilgesellschaften vorgenommen werden.

Artikel IV.

Etwaige Vorstellungen wegen eines nach Meinung einer der vertragschließenden Regierungen den Grundsätzen dieses Abkommens nicht entsprechenden Vorganges der anderen Regierung werden gegenseitig zwecks einvernehmlicher Austragung mit tunlichster Beschleunigung mitgeteilt werden. Der Vollzug der Sitzverlegung, bzw. Teilung der Unternehmung wird durch derartige Vorstellungen nicht gehemmt.

Artikel V.

Die čechoslovakische Regierung verpflichtet sich, bei Erlassung einer Aufforderung zur Sitzverlegung im Sinne der Artikel I und II dafür Vorsorge zu treffen, daß das nach dem bisherigen

podniku k vedení obchodního rejstříku, jakož i příslušný rakouský berní úřad. V přídavech, kde vyzvání k přenesení sídla již bylo vydáno, nebo kde povinnost k přenesení sídla nastala bez zvláštního vyzvání (zákon ze dne 15. července 1919, čís. 417 Sb. z. a n.), budou jmenované úřady vyrozuměny dodatečně.

Zamýšlené přeložení sídla poznamená se v obchodním rejstříku. Před výmazem v rakouském rejstříku obchodním provede se výzva věřitelů. O vyzývacím řízení platí jinak, pokud se to hodí, ustanovení §§ 55 a 56 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. z., o společnostech s omezeným ručením s tou změnou, že se věřitelům poskytne k ohlášce lhůta jednoho měsíce a že může odpadnouti přímé vyrozumění známých věřitelů.

Vyzývací řízení může odpadnouti, jestliže buďto státní úřad vnitra a vyučování prohlásí za přípustný výmaz bez takového řízení nebo jestliže podnik zřídí na místě dosavadního rakouského hlavního závodu závod pobočný, vymůže pro tento závod připuštění k provozování obchodů, pokud jest toho zapotřebí, a prohlásí, že věnuje jmění, dosud rakouskému podniku věnované, provozu pobočného závodu.

Za těchto podmínek bude, jakmile se zjistí, že sídlo bylo skutečně přeneseno, výmaz v rakouském obchodním rejstříku proveden.

Článek VI.

Československá vláda bře na vědomí, že rakouská vláda označí jako československý majetek válečné půjčky, ohlášené při kontrole majetku v republice Rakouské podniky, jež přenášejí ve smyslu této úmluvy sídlo do republiky Československé. Pokud by snad část těchto válečných půjček byla bývala v republice Rakouské již opatřena kontrolními značkami, bude s podnikem, o který jde, nakládáno podle této úmluvy jen tenkráte, jestliže předloží rakouské správě státního dluhu titry stejného druhu a nominale, jako byly půjčky kontrolní značkou již opatřené, za tím účelem, aby kontrolní značka byla odvolána a titry označeny jako majetek československý.

U společností, jež se budou dělit dle čl. III., rozdělí se válečné půjčky v poměru, ve kterém

Sitz des Unternehmens zur Führung des Handelsregisters beruene österreichische Gericht und die zuständige österreichische Steuerbehörde unverzüglich verständigt worden. Wurde die Aufforderung zur Sitzverlegung bereits erlassen, oder besteht die Verpflichtung zur Sitzverlegung ohne besondere Aufforderung (Gesetz vom 15. Juli 1919, S. d. G. u. V. Nr. 417), sind die genannten Behörden nachträglich zu verständigen.

Die beabsichtigte Sitzverlegung ist im Handelsregister anzumerken. Vor der Löschung im österreichischen Handelsregister ist ein Gläubigeraufgebotsverfahren durchzuführen. Im übrigen finden auf das Aufgebotsverfahren die Bestimmungen der §§ 55 und 56 des Gesetzes vom 6. März 1906, R. G. Bl. Nr. 58, über Gesellschaften mit beschränkter Haftung sinngemäß mit der Änderung Anwendung, daß den Gläubigern zur Anmeldung eine Frist von einem Monat einzuräumen ist und daß die unmittelbare Benachrichtigung bekannter Gläubiger unterbleiben kann.

Das Aufgebotsverfahren kann entfallen, wenn entweder das Staatsamt für Inneres und Unterricht die Löschung ohne solches Verfahren für zulässig erklärt oder wenn die Unternehmung an Stelle der bisherigen österreichischen Hauptniederlassung eine Zweigniederlassung errichtet, für diese, soweit es erforderlich ist, die Zulassung zum Geschäftsbetriebe erwirkt und erklärt, das bisher der österreichischen Unternehmung gewidmete Vermögen dem Betriebe der Zweigniederlassung zu widmen.

Unter diesen Voraussetzungen ist nach Feststellung der tatsächlich durchgeführten Sitzverlegung die Löschung im österreichischen Handelsregister vorzunehmen.

Artikel VI.

Die čechoslovakisches Regierung nimmt zur Kenntnis, daß die österreichische Regierung die Kriegsanleihen, welche die im Sinne dieses Übereinkommens ihren Sitz nach der Čechoslovakisches Republik verlegenden Unternehmungen bei der Vermögenskontrolle in der Republik Österreich angemeldet haben, als čechoslovakisches Besitz kennzeichnen wird. Sofern ein Teil dieses Kriegsanleihebesitzes in der Republik Österreich bereits kontrollbezeichnet worden sein sollte, wird die in diesem Übereinkommen vorgesehene Behandlung der Unternehmung nur dann stattfinden, wenn diese den bereits kontrollbezeichneten Anleihen nach Art und Nennbetrag gleichwertige Titres der österreichischen Staatsschuldverwaltung zur Einziehung der Kontrollbezeichnung und Kennzeichnung als čechoslovakisches Besitz einreicht.

Bei den nach Artikel III sich teilenden Gesellschaften findet eine Aufteilung des Kriegs-

se rozdělí dle čl. III. společenské jmění a úložky (reservy).

Článek VII.

Berní otázky, vzniklé přeložením sídla a rozdělením podniků výrobních a dopravních, upravují se takto:

A. Daň výdělková:

1. Daň výdělkovou, která za dobu před rokem 1919 dosud nebyla vyměřena, vyměří a vyběře každý z obou států samostatně podle výnosu provozoven v jeho území ležících, šetře však při tom ustanovení zákona o osobních daních, pokud se týkají délky daně.

2. O případných reasumacích (dodatečných předpisech) platí obdobně zásady předem uvedené.

3. Odpisy povolené na základě rekursních rozhodnutí za léta před 1. lednem 1919 budou provedeny v obou státech. Opisy dotyčných rozhodnutí sdělí se druhému státu k nahlédnutí a provedení odpisu.

B. Daň válečná.

Nebyla-li daň válečná (daň z válečných zisků) za některý z roků 1914 až včetně 1918 dosud vyměřena, vyměří ji každý z obou států samostatně. Nejprve vyměří ji stát, v němž jest sídlo podniku, předepíše však ve vlastním území z úhrnné daně válečné (z válečných zisků) pouze částku, která připadá na toto území, užije-li se obdobně ustanovení §§ 101—108 zák. o osobních daních. Vyměřovací spisy, případně jejich opisy zašlou se pak vyměřovacímu úřadu druhého státu úřadem ústředním; tento vyměřovací úřad bude pak postupovati při vyměření a předpisu daně válečné (daně z válečných zisků) stejným způsobem co do provozoven ležících v dotyčném území státním. Původní spisy se po upotřebení vrátí.

Týchž zásad jest užiti obdobně také při reasumacích daně válečné (daně z válečných zisků), jež budou prováděny ode dne účinnosti

anleihebesitzes in dem Verhältnisse statt, in dem gemäß Artikel III die gesellschaftlichen Vermögensschaften und Rücklagen (Reserven) aufzuteilen sind.

Artikel VII.

Die aus Anlaß der Sitzverlegungen und Teilungen von Produktions- und Transportunternehmungen sich ergebenden Steuerfragen werden folgendermaßen geregelt:

A. Erwerbsteuer.

1. In jenen Fällen, in welchen die Erwerbsteuer für die Zeit vor dem Jahre 1919 bis jetzt noch nicht bemessen wurde, wird jeder der beiden Staaten die Erwerbsteuer selbständig nach dem Ertragnisse der in seinem Gebiete gelegenen Betriebsstätten, jedoch unter Berücksichtigung der Steuerteilungsbestimmungen des Personalsteuergesetzes bemessen und einheben.

2. Hinsichtlich der allfälligen Reassumierungen (Nachtragsvorschreibungen) haben die im vorstehenden angeführten Grundsätze sinngemäße Anwendung zu finden.

3. Auf Grund von Rekursentscheidungen bewilligte Abschreibungen für die Jahre vor dem 1. Jänner 1919 sind in beiden Staaten zu realisieren. Abschriften der bezüglichen Rekursentscheidungen sind dem anderen Staate zur Einsicht und Durchführung der Abschreibung zu übermitteln.

B. Kriegsteuer.

In jenen Fällen, in welchen die Kriegsteuer (Kriegsgewinnsteuer) für eines der Jahre 1914 bis einschließlich 1918 bis jetzt noch nicht bemessen wurde, wird jeder der beiden Staaten diese Steuer selbständig bemessen. Jener Staat, in welchem sich der Sitz der Unternehmung befindet, hat die Bemessung zuerst vorzunehmen, von dem Gesamtbetrage der Kriegsteuer (Kriegsgewinnsteuer) jedoch nur jene Quote im eigenen Gebiete vorzuschreiben, welche aus der sinngemäßen Anwendung der §§ 101—108 P. St. G. auf dieses Gebiet entfällt. Die Bemessungsakten, eventuell deren Abschriften sind sodann der Steuerbehörde des anderen Staates im Wege der Zentralbehörde zu übermitteln, welche dann bei der Bemessung und Verschreibung der Kriegsteuer (Kriegsgewinnsteuer) in Ansehung der in dem betreffenden Staatsgebiete gelegenen Betriebsstätten in gleicher Weise vorzugehen hat. Originalakten werden nach gemachtem Gebrauche zurückgestellt.

Dieselben Grundsätze sind sinngemäß auch bei den nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens zur Durchführung gelangenden Reassumierungen

této úmluvy, a platí zásady ty také o předpisu dodatků z reasumace vyplývajících.

C. Dávky z důvodu přeložení sídla a rozdělení podniků.

Podniky, které ve smyslu této úmluvy přeloží své sídlo, nebudou z tohoto důvodu podrobeny nižším daním, poplatkům a dárkům, jmenovitě také ne dodatečné dani po smyslu § 96 zák. o osobních daních. Taž zásada platí i v případě rozdělení podniků. To však není závadou, aby berní správa jak státu, v němž jest hlavní závod, tak i státu, v němž jsou odbočné provozovny, nenakládaly v budoucnosti s rezervami podle platných předpisů berních.

Zisky vzniklé z kapitálových transakcí u příležitosti přeložení sídla nebo rozdělení podniku nepodléhají zdanění tehdy, uloží-li se do mimořádného, v bilanci jako samostatná pasivní položka vykázaného rezervního fondu a vzdá-li se společnost námitky promlčení práva k dodatečnému vyměření daně v případě, že by se rezervy té použilo způsobem, který zakládá povinnost berní.

Podniky, které provozují výrobu nebo dopravu a které již před 28. říjnem 1918 měly v území jednoho ze smluvních států své sídlo, v území druhého státu pobočný závod nebo provozovnu, neplatí, provozují-li je nadále, poplatek z oné části svého kapitálu akciového (podílu) nebo obligačního kapitálu, která byla již před 28. říjnem 1918 těmto závodům určena.

D. Dávka z majetku.

U společností, které ve smyslu této úmluvy přeloží své sídlo do 30. června 1921 do území Československé republiky, má se co do povinnosti k dávce z majetku za to, že sídlo bylo přeloženo již dne 28. října 1918.

Společnosti ty podléhají v republice Rakouské dávce z majetku jen v rozměru, jak jí podléhají společnosti, které měly své sídlo dne 28. října 1918 v území Československé republiky.

der Kriegsteuer (Kriegsgewinnsteuer) anzuwenden und sie beziehen sich auch auf die Vorschreibung der aus der Reassumierung sich ergebenden Mehrbeträge.

C. Abgaben aus Anlaß der Sitzverlegung und Teilung von Unternehmungen.

Die Unternehmungen, welche im Sinne dieses Übereinkommens ihren Sitz verlegen, werden aus diesem Anlasse wie immer gearteten Steuern, Gebühren und Abgaben, namentlich der Nachtragssteuer im Sinne des § 96, P. St. G. nicht unterworfen werden. Dieser Grundsatz ist auch im Falle der Teilung von Unternehmungen sinngemäß anzuwenden. Hiedurch wird einer den geltenden Vorschriften entsprechenden steuerlichen Behandlung der Reservegebarung für die Zukunft sowohl im Staate, in welchem sich die Hauptanstalt, als in dem Staate, in welchem sich die Zweigniederlassung einer Unternehmung befindet, nicht vorgegriffen.

Gewinne, welche sich aus den mit der Sitzverlegung oder Teilung verbundenen Kapitaltransaktionen ergeben, werden der Besteuerung insofern nicht unterzogen, als sie in eine außerordentliche, in der Bilanz als eine besondere Passivpost auszuweisende Reserve hinterlegt werden und die Gesellschaft auf die Verjährung des Nachversteuerungsrechtes im Falle einer steuerpflichtigen Verwendung dieser Reserve verzichtet.

Produktions- und Transportunternehmungen, die schon vor dem 28. Oktober 1918 im Gebiete des einen vertragschließenden Staates ihren Sitz, im Gebiete des anderen eine Zweigniederlassung oder Betriebsstätte hatten, werden aus Anlaß des Fortbetriebes dieser Niederlassungen von dem diesen Geschäftsbetrieben bereits vor dem 28. Oktober 1918 gewidmeten Teile ihres Aktien- (Einlagen-) oder Obligationskapitales keiner Gebühr unterworfen.

D. Vermögensabgabe.

Bei Gesellschaften, welche ihren Sitz bis zum 30. Juni 1921 in die Čechoslovenská Republika verlegen werden, wird hinsichtlich der Vermögensabgabepflicht angenommen, daß die Sitzverlegung bereits am 28. Oktober 1918 stattgefunden hat.

Diese Gesellschaften unterliegen in der Republik Österreich der Vermögensabgabe nur in dem Umfange, wie Gesellschaften, die am 28. Oktober 1918 ihren Sitz im Gebiete der Čechoslovenské Republik hatten.

Totéž platí obdobně i co do podniků rozdělených podle ustanovení této úmluvy.

Článek VIII.

Přeložení sídla nebo rozdělení podniku provede se zásadně na podkladě bilančních cen knihovních.

Článek IX.

Rakouská vláda uvolní podnikům, které ve smyslu této úmluvy přeloží své sídlo, zlaté mince a cizozemské cenné papíry, zabrané dle rakouského zákona ze dne 4. července 1919, č. 353 st. z.

Článek X.

Ustanovení této úmluvy platí obdobně pro podniky, jež v republice Rakouské provozují výrobu nebo dopravu, avšak své sídlo a hospodářské vedení mají v Československé republice.

Článek XI.

Všechny ostatní otázky, jež se vyskytnou při přenašeni sídel a dělení podniků, vyhražují se zvláštním úmluvám.

Obě vlády se zavazují uzavřítí úmluvy za účelem zamezení dvojitého zdanění, zejména při dávce z majetku a výdělkové dani dle druhé hlavy zákona o osobních daních; dále úmluvu o poskytování právní pomoci ve věcech dávkových.

Článek XII.

Tato úmluva bude schválena oběma vládami a nabude účinnosti v den výměny not o tomto schválení.

Diese Grundsätze haben auch auf die Teilung von Unternehmungen im Sinne dieses Übereinkommens sinngemäß Anwendung zu finden.

Artikel VIII.

Die Sitzverlegung oder Teilung von Unternehmungen hat grundsätzlich unter Zugrundelegung der bilanzmäßigen Buchwerte zu erfolgen.

Artikel IX.

Die österreichische Regierung wird die gemäß dem österreichischen Gesetze vom 4. Juli 1919, St. G. Bl. Nr. 353, in Anspruch genommenen Goldmünzen und ausländischen Wertpapiere für jene Unternehmungen, die ihren Sitz in Gemäßheit dieses Übereinkommens verlegen, freigegeben.

Artikel X.

Die Bestimmungen dieses Übereinkommens gelten analog für Unternehmungen, die in der Republik Österreich Produktion oder Transport betreiben, ihren Sitz und die wirtschaftliche Leitung jedoch in der Tschechoslovakischen Republik haben.

Artikel XI.

Alle übrigen Fragen, die sich aus der Durchführung der Sitzverlegung und Teilung von Unternehmungen ergeben, werden besonderen Vereinbarungen vorbehalten.

Die beiden Regierungen verpflichten sich, ein Übereinkommen zwecks Vermeidung von Doppelbesteuerungen, insbesondere auch hinsichtlich der Vermögensabgabe und der Erwerbsteuer nach dem II. Hauptstück des Personalsteuergesetzes, ferner ein Rechtshilfeübereinkommen in Abgabensachen abzuschließen.

Artikel XII.

Dieses Übereinkommen tritt nach erfolgter Genehmigung durch die beiderseitigen Regierungen am Tage des Austausches der Noten über die Genehmigung in Kraft.

Dr. Popelka v. r.,

jako ministr spravedlnosti a v zastoupení nepřítomného ministra vnitra,

Dr. Engliš v. r.,

správce ministerstva financí a v zastoupení přítomného ministra obchodu,

Dr. Burger v. r.

Dr. Kovářik v. r.